

מקור

של גמלים וחסידים

ניבון עברי (מאת ס. כהן) — 207 עמודים — הוצאת סברסקי) מביא את המעשה באדם שהיה לו שתי נשים: אחת ילדה (צעירה) ואחת זקנה. ילדה מלקטת לו (שערות) לבנות, זקנה מלקטת לו שחור-רות — נמצא קרח מכאן וקרח מכאן. סיפור זה המופיע במסכת התלמוד בבא קמא הוא, כידוע, מקור הביטוי קרח מכאן וקרח מכאן — אדם שהפסיד את שני הדברים גם יחד שרצה להשיגם בבת אחת. מאות רבות אחרות של מסבעות לשון, פירושים ומקורותיהם מאבות אכלו בוטן ושיני בניס תקהינה עד תבן אתה מכניס לעפריים כונסו בניבון, מאלפים ומשעשעים. **מנן יעשו הוגים?** שניבי הלשון העברית הם מצויגים מוכיחות מימרות כגון הרועה ובין הואב נבקע השה" או הלך הגמל לבקש קרניים וקיטפו את אורי גי". ואגב, אותו מקור (מתוך מסכת התלמוד מועד קטן) שקבע את המימרה, אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אויבי הקיר? קבע בו במקום גם ביטוי מקביל — "לוייתן בחכה הועלה, מה יעשו דגי הרקק?". **מה עשה הקב"ה?** הסיסמה שקריעת יס"וף לא היתה פשוטה כל כך נקבעה עוד מקימת דגא, ובאופן מדעי ביותר, כבראשית רבה: "מטרונה אחת שאלה את ר' יוסי בן חלפתא, אמרה לו: לכמה ימים ברא הקב"ה את עולמו? אמר לה: לששה ימים. אמרה לו: ומאותה שעה ועד עכשו מהו עושה? אמר לה: הקב"ה יושב ומוזג ויחגים: בתו של פלוני לפלוני. אמרה לו: וזוהי אומנותו? אף אני יכולה לעשות כן. כמה עבדים וכמה שפחות יש לי, ובשעה קלה אני יכולה לזווגם. אמר לה: אם קלה היא בעיניך, קשה היא לפני הקב"ה כקריעת יס"וף. הניחה ר' יוסף בן חלפתא והלך לו. מה עשתה? נטלה אלף עבדים ואלף שפחות והעמידה אותם שורות שורות ואמ"ר לה: פלוני ישא פלונית, ופלונית תינשא לפלוני, וזוהי אותם בלילה אחד. למחר באו לפניה: זה ראשו פצוע, זה עינו שמו" טה, זה זרועו פרוקה, זה רגלו שבורה. אמרה להם: מה לכנס? זה אמר: איני רוצה בזו, וזו אמרה: איני רוצה בזה. מיד של" חה והביאה לר' יוסי בן חלפתא. אמרה לו: רבי, אמת היא תורתכם, נאה ומשובחת היא, כל מה שאמרת יפה אמרת!". ומי למשל, היה מאמין כי את המונח "תיפח רוחו" המציא דחקא אברהם אבינו? ומעשה שהיה כך היה: "באה אשה אחת אלמנה ואמרה לו לאברהם (שהיה, כידוע, בראשית הקריירה שלו זבן בחנות פסילי-אלילים): אשה עניה אני, תן לי אלוה עני כמותי. מייד נטל אברהם פסל אחד, שהיה יושב למטה מכולם ואמר לה: בענייתך טלי אלוה זה, שהוא שפל ויושב למטה מכולם, אבל אין הוא רוצה לזווג ממקומו עד שתתני לי את הדמים. כשנפטרה לילך אמר לה: בת כמה שנים את? אמרה לו: בת הרבה שנים... אמר לה אברהם: תיפח רוחה של אותה אשה, שהיא בת הרבה שנים ומשתחוה לאלוה בן יום אחד".

תרגום

אחת, שתיים, שלוש

ראש פומפיי (מאת האמילטון באטו) — 363 עמודים — הוצאת עדיה) היא עיירת מולדתו הקטנה של אנסון פיגי, עורך-דין ניו יורקי מצליח. פיגי מבקר בראש פומ" פיי עשרים שנה אחר שיצא אותה על-מנת לחלץ מצרה סופר שהסתבך בענייני כספים. באותה הזדמנות משחזר לעצמו עורך-דין פיגי אהבת נעורים אחת — את מידי, אך שעה שפיגי נזכר במידי הוא גם ממחר לפרוע את החשבון בין זרועותיה של אהבת נעורים שניה, הלא היא דינה. **השמש כסתיו**. ראש פומפיי, רבי מכר אמריקאי טיפוסי, מצליח להוכיח כי עורך-דין הוא, בסופו של דבר, גם כן רק בשר ודם, בעיקר בשר. כי דם אין לאנסון פיגי מספיק, בכל זאת, למרות חתיית שתי אהבותיו, הוא חוזר לחק אשתו מג, כתבת שבועון יפהפיה, לה הוא נשוי זה חמש-עשרה שנה ואשר את צבע שערו" תיה הוא עדיין רואה כגחון השמש על ההרים בשלהי הסתיו לאחר שהכפור שיחה לדשאים הגבוהים והגמישים צבע חיטה".

• ז.א. להביא דבר למקום שאותו דבר מצוי בו בשפע, כגון חולות לנגב. עפרים היה כפר בגליל התחתון, שופע תבן.

חיוק + 2000

חיוך - צחות ורעננות - זוהר ורכנות שינייך שחלב... הודוח לך

« תיאדנט »

שופר - משחת השיניים החדשה של תיאדנט

תיאדנט - מכילה HYGLEAM - ההשין האחרון של הפרע

HYGLEAM - תכשיר הקסם מחולל מהפכה כחולדות צחצוח השיניים

תיאדנט - סעניקה לשינייך השיא שכברק. החדוה

שכליכך: כסחיצתך הכל יהנו כי נשימתך נעימה...

זאת ועוד - לרנך יוכל ה' 25 תיאדנט מומינה אותך להשתתף עד 31.7.1958 כפתרון חידון בציורים. מושך ומוחה. סענין וסכדר ביותר:

« חידון - תיאדנט »

צמוד לכל שפופרת. תיאדנט ובו הפרסים הסלמים

פרס ראשון במזווא:

1000.-

פרס שני במזווא: 250.-

ועוד 250 פרסים כמזומנים ובמוצרים.

הנה דוגמא מן השאלות ש.כ. חידון - תיאדנט: לאיזו רמות מהתניך תקשור ציור זה? יעקב, רות, דוד, שמשון?

חיוך פירושו אושר - חיוך הודות ל-

« תיאדנט »

25 שנות תיאדנט

משחת שיניים סיפה חיאדנט משחת שיניים

רומא, איטליה

היא רק אחת מבירות העולם הרבות אליהן נשלחים מדי שבוע מינוי-החוף של "העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי, המוסר לכל ישראלי בניכר דו"ח נאמן ומלא על כל המתרחש ברחבי הארץ.